

תת"ע 6299/12/16 - סבהט ביקדאו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 6299-12-16 מדינת ישראל נ' סבהט
תיק חיצוני: 90506897678

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
המבקש	סבהט ביקדאו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן כנגד המבקש בהעדרו ביום 31.1.17, זאת לאחר שהמבקש זומן לדיון כדין אולם לא התייצב לדיון אליו זומן.
2. לתיק הוגשה התנגדות המשיבה לבקשה מהטעם כי המבקש זומן כדין ואולם אישור המסירה לכתובתו חזר מן הטעם "לא נדרש" לאחר שהמבקש לא דרש את דבר הדואר. לתגובתה צרפה המשיבה את אישור המסירה.
3. לאור "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44' לתקנות סדר הדין הפלילי, ומאחר וחלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההזמנה בדואר רשום, ולאור רע"פ 3202/16 **אבי בן נחום נגד מדינת ישראל** (מיום 18.5.16) שם קבע כב' השופט שהם, כי חזקת המסירה חלה גם על עבירה נהיגה מעל המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, הרי שהמבקש אכן זומן כדין ומשכך נשפט בהעדר.
4. המבקש לא תמך בקשתו בתצהיר ואף לא פרט בבקשתו את הגנתו או קיומו של חשש לעיוות דין ככל ופסק-הדין יוותר על כנו.
5. למבקש ניתן איפוא יומו, אולם מטעמיו הוא בחר המבקש שלא להתייצב לדיון.
6. בע"פ (י-ם) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (מיום 9.8.05) נדרש בית המשפט למקרים הרבים בהם אין מתייצבים נאשמים לדיונים בתיקי תעבורה:

"בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט".

7. אף אם אצא מנקודת הנחה כי ישנן בידי המבקש טענות הגנה טובות או ראיות טובות לכך כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו, הרי שהלכה היא כי היה על המבקש להתייבב לדין ולטעון טענותיו ומשלא עשה כן, ניתן היה לראותו כמי שהודה בעובדות ולקיים המשפט בהיעדרו, וראו בעניין זה דברי כב' השופט אדמונד לוי (בדימוס) ברע"פ 5569/07 **אברך בן טובים נ' מדינת ישראל** (9.7.07), שם: "אם היו בידי המבקש ראיות לכך שלא חטא בחלק מהעבירות שיוחסו לו, היתה מוטלת עליו החובה להתייבב בבית המשפט ולטעון את טענותיו, ומטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות זאת. העולה מכך הוא כי מכוח הוראתו של סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מותר היה לראות בו כמי שהודה בעובדות, ועל כן לא נפל פגם כלשהו בהרשעתו...".

8. במכלול נסיבות אלה, לא מצאתי כי נתקיימו אילו משני התנאים הקבועים בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], והמאפשרים היעדרות לבקשה ומשכך, אני מורה על דחייתה.

9. כפועל יוצא מכך, פסק-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 31.1.17 יותר על כנו.

10. המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.